

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Преображення Господа
Борга і Спаса нашого
Ісуса Христа**

**The Holy Transfiguration
of Our Lord and Saviour
Jesus Christ**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

Сьогодні (19-го серпня - це є 6-го серпня за юліанським календарем) велике Свято Господське, «Другого Спаса» – Свято Його славного Преображення перед Його Учнями Петром, Яковом і Іваном на горі Фавор.

Господь виявив Свою ласку до Своїх Учнів, бажаючи скріпити їх, щоб могли перенести величезний іспит, якого мали розділити з Ним, коли Його мали бачити несправедливо оскарженим, засудженим, мученим та наче б то омертвленим (насправді це ж *Він віддав* Своє життя – його *не* забрали від Нього) у найбільш жорстокий спосіб, якого тільки могли придумати люди для інших людей – на Хресті. Двоє з них, Петро та Яків, теж мусли пізнати свою власну слабкість та невдачу, бо ж вони покинули Господа в часі Його іспиту – тільки Іван остався з

Today (August 19 – which is August 6 on the Julian Calendar) is a great Feast Day of the Lord, the “Second Feast of the Saviour” – the Feast of His glorious Transfiguration before His disciples Peter, James and John on Mount Tabor.

The Lord, in His kindness towards His disciples, wished to strengthen them to endure the great test that they were about to share with Him, when they would see Him unjustly accused, condemned, tortured and seemingly put to death (for truly it was *He* who gave His life – it was *not* taken from Him) in one of the cruelest ways devised by humans to execute fellow humans – upon a Cross. Two of them, Peter and James, would also see their own weakness and failure for they would desert the Lord in His time of trial – John alone remained with Him and stood beneath the

Ним і стояв під Хрестом, щоб прийняти Його Мати під свою опіку. Петро ще глибше пізнав свою кволість та сором, бо ж він божився, що він навіть не знає свого Господа.

У ту найтемнішу хвилину, коли виглядало неначе увесь їхній світ був розтерзаний на шматки, коли надія, віра та радість виглядали їм немов жорстокий самообман, якого видерто з їхніх уявлень, Учні могли все одно пригадати собі золоті хвилини Тайни, коли вони бачили Господа понад часом і простором, бо ж розмовляв Він з Мойсеєм та Іллею, як зі сучасниками, та коли Його Божественна Природа була їм об'явлена наскільки вони могли цього витримати, бо ж Його обличчя і сама одежа Його блищали, як сонце, і почули вони Голос, що промовляв крізь ясну хмару: «Це Син Мій улюблений. Слухайте Його!»

Ото ж Учні могли втриматися та навіть заохочувати інших, які не бачили того, що вони бачили, а тоді їхня наче б то надто слабка надія, що впливала зі спогаду про цю дивну подію більш чим утвердилась, бо ж побачили свого улюбленого Господа переможним над смертю, воскреслим із гробу а тоді й піднесеним понад хмари на Небеса.

Та більш цього вони теж побачили своє власне майбутнє, для якого Він готував їх, бо ж Преображення Господнє показало їм, що ось це майбутнє й покликання усіх вірних Його, не тому що самі в собі вони сильні та відпорні, а тому що Він милостивий і любить нас невимовно. Ми *всі* покликані перемінитися від слави до слави благодаттю Святого Духа, Якого Він зіслав на Своїх Учнів через 10 днів після

Cross to receive His Mother into his care. Peter would see his frailty and shame even more profoundly for he would swear that he did not even know His Master.

In that darkest of times when it seemed that the very fabric of the world had been ripped to shreds, when hope, faith and joy seemed to be a cruel illusion that had been snatched from them, the Disciples could nonetheless remember these golden moments of mystery when they had seen the Lord transcend time and space as He conversed with Moses and Elias as contemporaries, and when His divine Essence was revealed to them as much as they could bear to see it, for His face and His very clothing shone like the sun, and a Voice spoke through a bright cloud: "This is My beloved Son. Hear Him."

And so the Disciples could hold on and comfort others who had not seen what they saw, and then their (seemingly all too fragile) hope arising from the recollection of this marvelous event was more than realized, for they saw their beloved Master triumphant over death, risen from the tomb and then ascending through the clouds into Heaven.

More than that, they had also glimpsed their own future - for which they were being prepared, for the Transfiguration of the Lord showed them that this was the future and vocation of all His faithful ones, not because of their strength and endurance, but because of His love and mercy. We are *all* called to be changed from glory to glory by the grace of the Holy Spirit which He sent to His Disciples ten days after His Ascension.

Sin and death have been decisively overcome by Him whom we see together with Peter, James and John today on the

Його Вознесіння.

Гріх та смерть рішучо переможені Тим, Котрого ми бачимо сьогодні разом з Петром, Яковом та Іваном на Горі Преображення. Каймося постійно, звертаючись до Нього зі своїми страхом, своїми сумнівами та своєю надією. Він – Перший з багатьох братів і сестер, що осягнув цю славу Своєю людською природою. Ми також будемо з Ним – насправді ми вже й **зараз** з Ним бо ж розділяємо Його славу наскільки можемо своєю участю у Божественній Літургії, коли нам подаються Його Тіло та Кров у Хлібі та Вині, як наша земна та небесна пожива.

Його Преображення – це й **наше** преображення. Ми це виявляємо символічно, коли святимо плоди земні сьогодні по Літургії. Слава, честь, сила та влада Йому у Церкві, у нашому житті та в усій вселенній сьогодні і навіки.
Амінь

Mount of Transfiguration. Let us repent continually, turning to Him with our fears, our doubts and our hope. He is the first of many brothers and sisters to attain to this glory in His Human nature. We too shall be with Him – in fact we **already** are with Him, as we share in His glory as much as we are able by our participation in the Divine Liturgy when His Body and Blood are offered to us in the Bread and Wine as our earthly and heavenly nourishment.

His Transfiguration is also our **own** transfiguration. We show this symbolically by blessing the fruits of the earth today after Liturgy. Glory, honour, power and dominion to Him in the Church, in our lives and in all the cosmos today and forever. Amen.

August 17, 2012